

[Nielsen-Man.]

bedre Kvalitet, end den ser ud til. Der knytter sig de Ulemper til Højvande i Limfjorden, at Udløbene fra de lave Arealer derunder bliver stoppet; selv nu i denne Sommer har der været Oversvømmelser paa relativt højtliggende Arealer, fordi Vandet ikke kunde løbe ud i Fjorden. Dertil kommer, at der ved Højvande bortskæres betydelige Arealer, som støder til Fjorden; man regner med, at der aarlig mistes Arealer, som svarer til tre gode Bøndergaarde. Derfor vil Landbrugsinteresserne helst se en fuldkommen Lukning mod Vesterhavet. Man erkender fra Landbefolkningens Side, at det foreliggende Lovforslag er bedre end ingenting, og saa vidt jeg har forstaaet, har man affundet sig med dette Projekt, selv om man har givet Udtryk for, at man hellere havde set noget andet; man har i hvert Fald ikke været saa højttalende, som man har været fra anden Side.

Fiskerne har størst Interesse i at faa en fri Indsejling, og det har de vestlige Limfjordsbyer ogsaa. Jeg tør nok antyde, at man ikke stiltiende har set og hørt paa Forhandlingerne om selve Thyborønproblemet. For Fiskeriets Vedkommende gælder der det særlige Forhold, at der ikke er fuld Enighed. Fjordfiskerne kan deles i de østlige og de vestlige; de, der bor Øst for Stauning, ønsker helst fuld Lukning med deraf følgende mindre Saltholdighed i Fjorden og henviser til, at dengang Fjorden var Fjord og ikke Sump, var der stor Fiskerigelighed i Fjorden, medens de vestlige Limfjordsfiskere ønsker fri Indsejling og Saltholdigheden bevaret, som den er nu; selvfølgelig nærer Havfiskerne i endnu højere Grad dette Ønske, det er for dem af Betydning at have fri Indsejling fra Vest. I den store Limfjordskommissionens Betænkning er det paavist, at trods det, at man har haft fri Indsejling vestfra, er der gaaet en meget stor Part af den Tonnage, der tilføres de vestlige Limfjordsbyer, ind østfra. Det viser, at Spørgsmaalet er overdimensioneret set fra Byernes Side med Hensyn til de Interesser, man der har. Det Problem, der for mig vejer mest til, er Spørgsmaalet om Bevarelsen af den gode Nødhavn, som Thyborøn Havn er, og for det gode Formaals Skyld vil jeg være parat til at se bort fra en hel Del Interesser, som i øvrigt taler imod det Forslag, som er til Behandling.

Jeg har ogsaa økonomiske Betæneligheder. Det er et meget bekosteligt Projekt, der her er Tale om. Jeg er ikke sikker paa, at Sluseprojektet er det rigtige. Som det ærede Medlem Hr. M. C. Korsgaard pegede

paa, er Bunden meget vanskelig, Havet er en Nabo, der ikke er rar at have med at gøre. Jeg føler mig ikke overbevist om, at man vil være i Stand til at gennemføre det her foreliggende Projekt til den Overslagssum, der er Tale om. Dertil kommer, som det ærede Medlem Hr. M. C. Korsgaard ogsaa pegede paa, at det hele for saa vidt er tidsbestemt; de mest optimistiske regner med, at ved Gennemførelsen af dette kæmpemæssige og bekostelige Arbejde skulde Thyborøn By og Havn være sikret maaske henimod 150 Aar. Det er alligevel kun et kort Spand af Aar, og hvis man ser paa den kæmpemæssige Bekostning og de Værdier, Thyborøn By repræsenterer, er det for mig meget tvivlsomt, om det er rigtigt at spendere disse mange Penge, hvis en anden og billigere Løsning var mulig. Dertil kommer, at jeg frygter for, at naar dette Lovforslag bliver gennemført og Thyborøn By og Havn foreløbig er sikret, vil Beboerne i denne By føle, at de har en vis Statsgaranti, og vil, naar Havet igen en Gang bryder paa, henvende sig til Staten — det er ikke os, det er et nyt Hold, som til den Tid raader over Statens Midler — og kræve, at dette Anlæg ogsaa bliver vedligeholdt, og at man opretholder Thyborøn By. Jeg tror ikke, at man kan dette, men naturligvis kan man til en vis Grad forhale Katastrofen for Thyborøn By. Jeg ser altsaa en Fare i, at Thyborøn Bys Borgere og de vestlige Limfjordsbyer med dette Forslags Gennemførelse paa en vis Maade moralsk vil faa Krav paa Statskassen i Fremtiden.

Det er mine Betæneligheder; de vejer for mig meget stærkt til, derfor har jeg villet fremsætte dem her, ogsaa fordi Beboerne paa de lave Limfjordsegne, der ser paa dette Forhold, som jeg gør, vel nok vilde undre sig, om ikke de Betragtninger, som jeg her har fremført, var blevet fremsat under Landstingets Behandling af hele dette Spørgsmaal.

Projektet her er en Kompromisløsning. Lidenskaberne har været højt oppe om hele Spørgsmaalet. Fiskerne og de vestlige Limfjordsbyer har krævet fri Gennemsejling, Landmændene har været mere tilbageholdende. Den højtærede Minister har her søgt, saa vidt muligt, at imødekomme alle Interesser. Jeg mener nu ogsaa, at Resultatet har alle Kompromisets Egenskaber. Men lad det nu være. Jeg erkender, at det, jeg helst vilde have, en fuldstændig Lukning, er der ikke politiske Muligheder for, og jeg tør ikke tage Ansvaret for at stemme mod Forslaget, saa man kunde sige, at jeg intet vilde have gennemført. Jeg tror, at